

Zestiende Vlaamse Zangavond

Rond de piano van René De Clercq

*René De Clercq musiceert ten huize Pieck. Ria Vervoort aan de piano.
Houtskooltekening van Adri Pieck*

Vrijdag 29 februari 2008 om 20 uur in d'lefte Deerlijk

Organisatie: vzw René De Clercqgenootschap, Deerlijk

Vrienden, kom, zit neder in de ronde

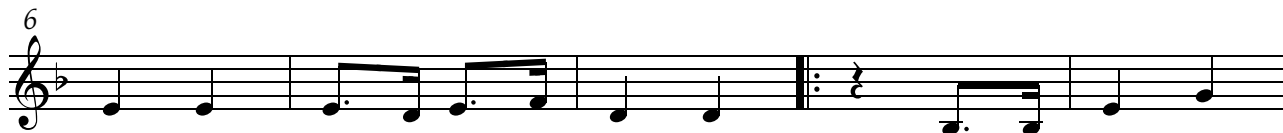
G. L. H. Krekelberg (1864-1937)

H. Tijssens

Zeer pittig en niet te vlug

1. Vrien - den, kom, zit ne - der in de ron - de, En ge -
 2. Denk niet meer aan al die droe - ve da - gen, Met hun
 3. Zie, de zon is weer in 't land ge - ko - men, En wij
 4. Waar jij la - ter al - len mo - get va - ren, Blijf in

nie - ten wij van de - ze ston - de. Al te sa - men
 storm en wind en re - gen - vla - gen. Want de win - ter
 mo - gen al te sa - men dro - men. Van de zo - mer
 't her - te trouw de eed be - wa - ren. Ga door 't le - ven

op - ge ruimd en blij,
 is al-lang voor - bij. Schuif wat dich - ter, dich-ter, dich - ter, dich-ter bij bij.
 en de blij - de Mei.
 al - tijd zij aan zij.

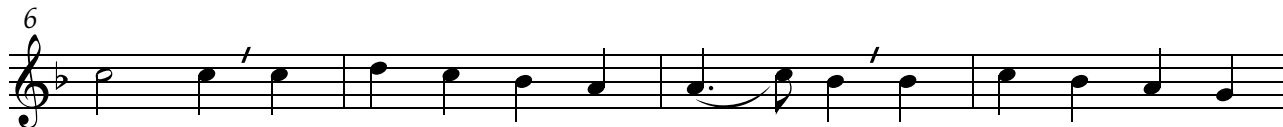
Beiaardlied

Peter Benoit (1834-1901)

mf

1. Dan mocht de Bei-aard spe - len Van al uw to - ren -
 2. Dan schiept jij op - ge - to - gen Tot prin - sen, Vlaam-se
 3. Dan liet jij uw ron - de - len En kan - ten ge - vels
 4. Dan spreid-det jij voor d'o - gen Uw vrij - heid, kunst en

tran - sen, Dan mocht de grijs - heid kwe - len, Dan mocht de jonk - heid
 ste - den, Die on - der ze - ge - bo - gen Op ze - ge - wa - gens
 glan - zen; Dan hieldt jij land - ju - we - len; Dan vlocht jij lau - wer -
 ze - den, Op al - len mocht jij bo - gen, Om al - len werdt g'aan -

dan - - - - sen. Dan mocht de jonk-heid dan - sen.
 re - - - - den. Op ze - ge - wa-gens re - den.
 kran - - - - sen. Dan vlocht jij lau - wer - kran - sen.
 be - - - - den. Om al - len werdt g'aan - be - den.

Tineke van Heule

René De Clercq (1877 - 1932)

Emiel Hullebroeck (1878-1965)

p. (♩ = 72.) *Vrolijk en guitig.*

1. Ti- ne- ke van Heu- le, ons maart- je, Kan wer- ken ge- lijk een
2. Ti- ne- ke heeft geld noch goed- je, Noch lan- de- ke, noch pan- de- ke, noch
3. Ti- ne- ke van Heu- le, mijn min- ne- ke. Op u staat mijn zoet- ste

4
paard- je, Kan mel- ken, kan mes- ten, Kan schu- ren ge- lijk de
koet- je, Noch huis- je, noch kruis- je, Noch een lap- pe- ke voor op mijn
zin- ne- ke, U lust ik, u kust' ik, Op uw har- te- ke bouwen

8
bes- ten, Ti- ne- ke van Heu- le, ons maart- je, Staat
buis- je. Ti- ne- ke heeft geld noch goed- je, Maar een
rust ik. Ti- ne- ke van Heu- le, mijn min- ne- ke. Mijn

11
hoog in de gunst van mijn vaart- je, En als moe- der- ke haar prijst, Dat mijn
he- mel is haar la- chen en haar groet- je, Als ze trip- pelt naar de bron, Met haar
poe- ze- lig dub- bel kin- ne- ke, Leg uw han- de- ke in de mijn, En een
14 *weinig vertragen*

17
zus- ter er om krijst, Dan lach ik een beet- je in mijn baard- je!
em- mer in de zon, En haar klom- pe- ke vast aan haar voet- je:
brui- loft zal het zijn, Van een boer en een schoon boe- rin- ne- ke:
f *tijdmaat*

19
Lie- ver dan een vis die in een goud- zee zwemt,
mf

22
Lie- ver dan een vo- gel die geen spa- ren kent, Lie- ver dan een freu- le,
Ti- ne- ke van Heu- le, Ti- ne- ke ons maart- je in zijn hemd!

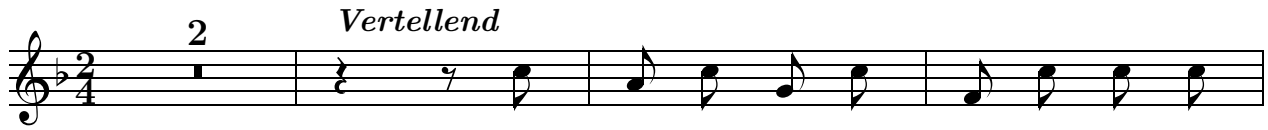
25
Lie- ver dan een vis die in een goud- zee zwemt,

27
Lie- ver dan een vo- gel die geen spa- ren kent, Lie- ver dan een freu- le,
30
Ti- ne- ke van Heu- le, Ti- ne- ke ons maart- je in zijn hemd!

Van Pier de mandenmaker

René De Clercq (1877 - 1932)

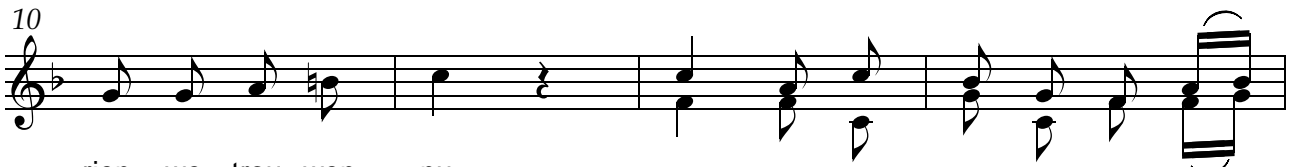
Jaak Opsomer (1873-1952)

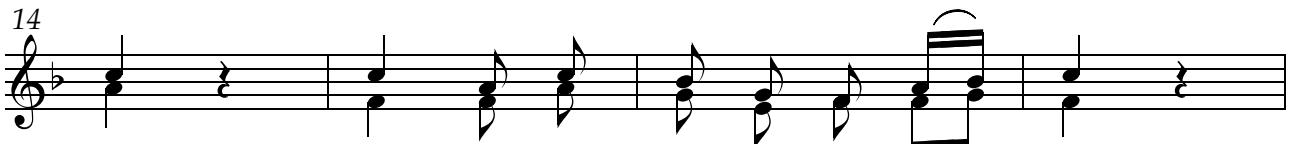
1. Pier zei: ik weet een woor - de - ke, Een
 2. Een huis - ke met een ho - ve - ke, Een
 5. Blaast dan een guns - tig win - de - ke Het

woor - de - ke voor u. We _ trek - ken 't kor - te koor - de - ke, Kat -
 keu - ken met een schouw; Wat stoe - len en een sto - ve - ke, En
 won - der - schipk' - al - hier, We _ ko - pen ons een kin - de - ke, En

rien, we trou - wen nu. Trien lief, is dat geen plan, geen
 wij daar man en vrouw. Pier.
 he - ten 't Trientje of

plan, Trien lief, is dat geen plan, geen plan,

Trien lief, is dat geen plan?

3.
*We komen, met ons handekes,
 Wel makk'lijk aan de kost.
 Ik maak er voort mijn mandekes,
 Mijn winkel wordt uw post.
 Trien lief, is dat geen plan, geen plan,
 Trien lief, is dat geen plan?*

4.
*En kunnen wij wat stuiverkes
 Besparen op 't gewin,
 Ze gaan alzeer en zuiverkes
 Den aarden spaarpot in.
 Trien lief, is dat geen plan, geen plan,
 Trien lief, is dat geen plan?*

6.
*Gij kiest uit al mijn wiegekes,
 Het allersierlijkste uit;
 En jaagt de dolle vliegekes
 Met kussen van zijn huid.
 Trien lief, is dat geen plan, geen plan,
 Trien lief, is dat geen plan?*

Daar zat een oud manneke

Dichter onbekend

René De Clercq (1877 - 1932)

Tweestemmige bewerking: Gilbert Biesbrouck

1. Daar zat eens een oud man - ne-ke van o - ver tach - tig
2. Dat man - ne - ke zei bij zich-zelf, ik zal de wijn niet
3. Dat man - ne - ke liet, als a-dieu, een Rijn-wijn bo - ven -

ja - ren, in 't hoek-ske in zijn ze - tel, heel stijf van 't fle - re -
spa - ren, want daar - van zou ik af - zien en voe - len gro - te
ha - len. Zij proef - den bei - den uit - ge-breid dat lek - ker me - di -

cijn. De dok - ter ge - bood hem om lijf en leed te spa - ren, te
pijn. De dok - ter zei: "luis - ter goed, als gij niet gaat min - d'ren, dan
cijn. En laat op de a - vond, dan zon-gen zij te sa - men, een

stop - pen van drin - ken van de Rijn - se wijn.
wil - ik niet lan - ger meer uw dok - ter zijn."
lied - je ter e - re van de Rijn - se wijn. o

Rijn - se wijn, gij maakt geen fle - re - cijn. Ik

moet, zei dat oud man - ne-ke, nog drin - ken me - nig kan - ne-ke, ik

moet zei dat oud man - ne-ke, nog dik-wijls vro - lijk _ zijn. zijn.

Het loze vissertje

Oud-Nederlands, 17^e eeuw

1. Des win- ters als het re- gent, dan zijn de paad- jes
 2. *Dat lo- ze mo- le- na- rin- ne- tje, ging in haar deur- tje*
 3. Wat heb ik u mis- dre- ven, wat heb ik u mis-
 4. *Gij hebt mij niets mis- dre- ven, gij hebt mij niets mis-*

5
 diep, ja diep, dan komt dat lo- ze vis- ser- tje vis- sen al in dat
staan, ja staan, op- dat dat aar- dig vis- ser- tje voor- bij haar heen zou
 daan, ja daan, Op dat ik niet met vre- de, voor- bij uw deur mag
 daan, ja daan. *Gij moet mij drie- maal zoe- nen eer gij van hier moogt*

9
 riet, ja riet. zij- ne zij- ne zij- ne
gaan, ja gaan. Met zij- ne rijf- stok, met zij- ne strijk- stok, met zij- ne
 gaan, ja gaan? mij- ne rijf- stok, met mij- ne strijk- stok, met mij- ne
 gaan, ja gaan? u- we u- we u- we

12
 zij- ne zij- ne
 lap- zak, met zij- ne knap- zak met zij- ne le- re van dir- re- dom- me
 mij- ne mij- ne
 u- we u- we

15
 zij- ne zij- ne
 de- re, met zij- ne le- ren laars- jes aan! met zij- ne
 mij- ne mij- ne
 u- we u- we

18
 zij- ne
 le- re van dir- re- dom- me de- re, met zij- ne le- ren laars- jes aan!
 mij- ne mij- ne
 u- we u- we

Aan de kaai van 't schipperskwartier

Willy Vervoort

O. Grillaert

4 *Wals*

1. Dwa-lend door Ant-werp-se stra - ten komt ge in 't schip-pers-kwar-tier. _____
2. Soms is er in dat ca - fee - tje een oud ba - by - lo-nisch ka - baal.
3. Daar zijn er klan-ken en kleu - ren uit lan-den van ver o - ver zee.

Daar hebt ge gauw in de ga - ten dat is de wijk van ple - zier, _____
Zee-lie-den van al - le lan - den spre-ken er hun ei - gen taal _____

21 Daar zuch-ten, dro-men de meis - jes: zee-man voer mij met je mee. _____

men hoort een har - mo - ni - ca - deun - tje. En waar het dans-or - gel draait, _____
maar de pa - troon en zijn vrouw - tje ho-ren het lief-ste de klank _____

29 Daar wordt het heim-wee ver - ge - ten bij 't gou-den schui-men-de bier. _____

ie - de - re zee-man z'n be - nen dan-sen de wal-sen-de zwaai. _____
van zil-v'ren dol-lars en gul - den of van de sim-pe - le frank _____

37 Daar wordt ge - liefd en ge - le - den, dat is het schip-pers-kwar - tier _____

AAN DE KAAI IN 'T SCHIP-PERS-KWAR - TIER STAAT EEN

42 KLEIN CA - FEE - TJE. STUUR - MAN, KOK, MA - TROOS, KA - PI -

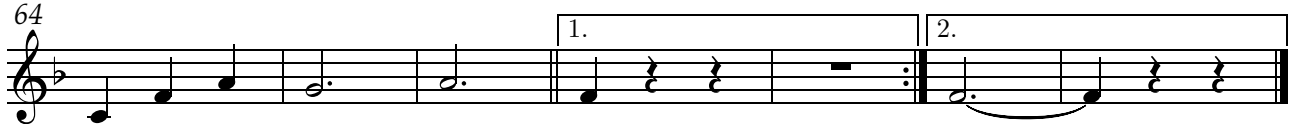
48 TEIN, IE - DER - EEN WIL ER ZIJN. _____ ALS HET

54 OR - GEL SPEELT TOE-DE - LOE, KUN JE ER HEER - LIJK

59 DAN - - SEN. AAN DE KAAI IN 'T SCHIP-PERS-KWAR -

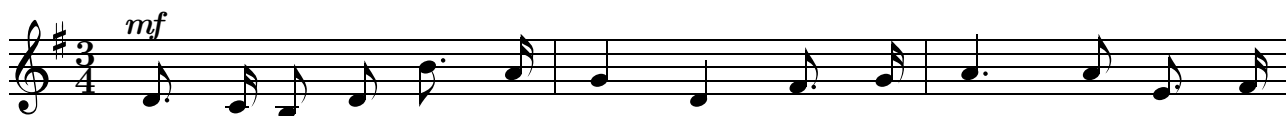

64 TIER IS HET MEEST PLE - ZIER. _____ ZIER. _____

Laat ons, liefste, samen varen

Bert Peleman (1915-1995)

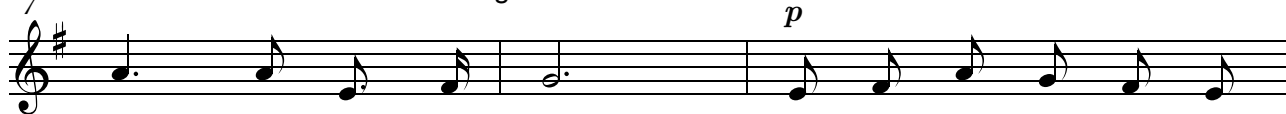
Armand Preud-homme (1904-1968)

1. Kent jij, lief, de die - pe wa - t'ren van mijn scho - ne Schel - de -
2. Kent jij, lief, de groe - ne dij - ken met het glan - zend gra - zend
3. Zaagt jij, lief, de sloe - pen va - ren zei - lend door mijn Schel - de -

land? Waar de gol - ven lich - tend kla - t'ren, waar de
vee? Waar de gol - ven schui - mend wij - ken voor de
7 land? In de glans der no - te - la - ren bloei - end

he - mel o - pen - brandt? Dag en nacht wou 'k er ver -
wek - roep van de zee? Dro - mend bij de wil - gen -
10 langs de wa - ter - kant? Zon en maan gaat door de

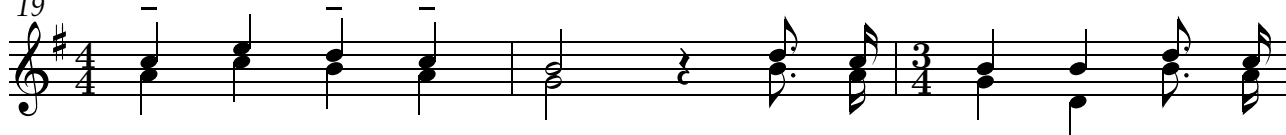
wij - len met u, lief - - ste, aan mijn zij,
tron - ken heb 'k er steeds aan u ge - dacht,
13 wol - ken, goud en zil - - v'rig ruist er 't riet.

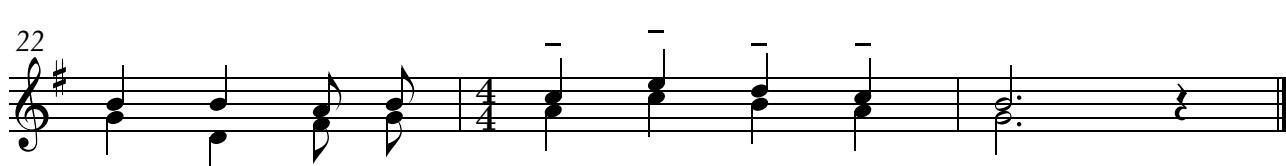
lijk de sloe - pen zacht - jes zei - len op het dei - nen van de
wjl de wa - ter - le - lies blon - ken in de zui - v're zo - mer -
16 En in 't diepst der wa - ter - kol - ken zingt de vloed zijn to - ver -

tij.
nacht. Laat ons, lief - ste, sa - men va - ren, door mijn
19 lied.

scho - ne Schel - de - land. Met wat bloem - kes in uw

22 ha - ren, bloem - kes van de wa - ter - kant.

Gedichten

Ik hou niet van gedichten
waarin twee ogen zo blauw
trouw gevolgd worden door
ik hou van jou.
Een gedicht mag wilde achtervolgingen
van woorden, een lachstuip of een
tweegevecht tussen de Rode Ridder
en Prince niet uit de weg gaan.

Verzen moeten iets vertellen;
dat geroddel van letters over
letters verveelt mij.

Soms mag een vers ook wel 'ns
een moment van stilte uitschrijven.
Maar als dan de telefoon rinkelt
in het gedicht moet het wel zo
dat ik opsta en "hallo" zeg
tegen een dode lijn.

"U spreekt met het automatisch
antwoordapparaat van het gedicht.
Gelieve even in de hoorn te blazen
want er zit een vliegje op de lijn."

Daniël Billiet

De kinderen van Bogota

Het eerste wat je moet begrijpen, zegt Manuel,
is dat het geen kinderen zijn. Ga ze niet
zelig vinden. Er zwermen er vijduizend
door de straten van de stad

en dat ze er zo onschuldig uitzien
maakt ze nog niet menselijk. Stuk voor stuk
vermoorden ze je voor wat een hap eten kost.
Kinderen? Zie je die twee in de goot

achter dat stalletje? Ik heb gezien hoe ze
met dorens een hond zijn ogen uitstaken omdat
ie naar ze blafte. Morgen kan jij het zijn.
Niemand weet waar ze vandaan zijn gekomen

maar je kan er van op aan dat ze niet zullen weggaan.
Over vijf jaar zijn het mannen en ze zijn het zat
om honden te doden. En dan ben jij de eerste die juicht
als ze afgeschoten worden door de carabinieri.

Patrick Lane
uit "De mooiste van de wereld"

De schuld van mijn broer

Mijn broer heeft een kind
doodgereden
het was niet zijn schuld
het was de schuld
van het kind
dat niet uitkeek
mijn broer reed niet hard

het kind was in gedachten
het was niet zijn schuld
van het kind
zijn moeder had hem recht
uit zijn leesboek
voor een boodschap
de straat opgestuurd

de moeder wilde tabak
voor de vader
die in de fabriek
had gestaan en nu moe was
zelf had ze geen tijd

mijn broer heeft een kind
doodgereden
het was niet zijn schuld
het was de schuld van het kind
het was niet de schuld van het kind
het was de schuld van zijn moeder
het was niet de schuld van de moeder
het was de schuld van de vader
het was niet de schuld van de vader
het was de schuld
van mijn broer
niet

hoe troost men een broer

Jan Willem Overeen

Lieve Anne

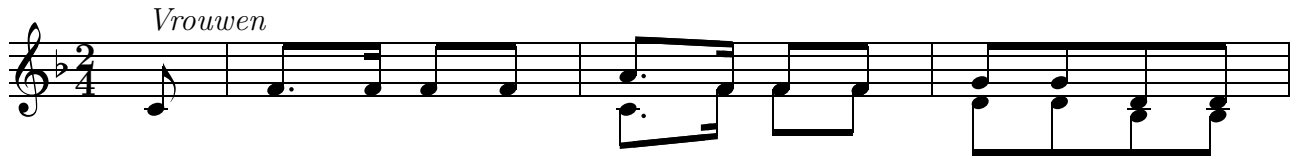
Wat je schrijft is waar.
Grote mensen doen maar.
Laten bomen vallen,
pikken een land.
Vervuilen de lucht,
de zee en het strand.
Rijden te hard
en drinken te veel.
Gaan uit elkaar
of spelen toneel.
Maar ik heb een mooi visioen:
Eens...
zullen we het anders doen.

Je vriendin
Kitty

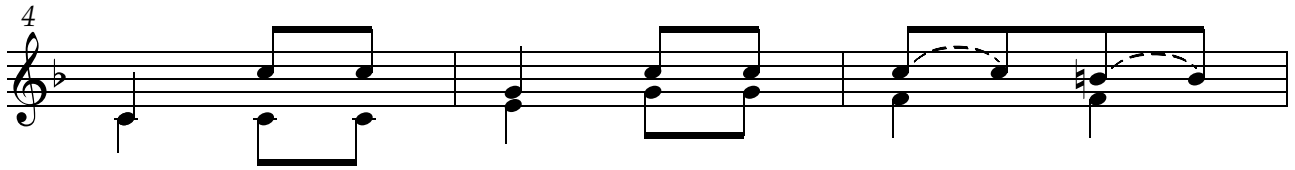
Theo Olthuis

Schoon lieveke

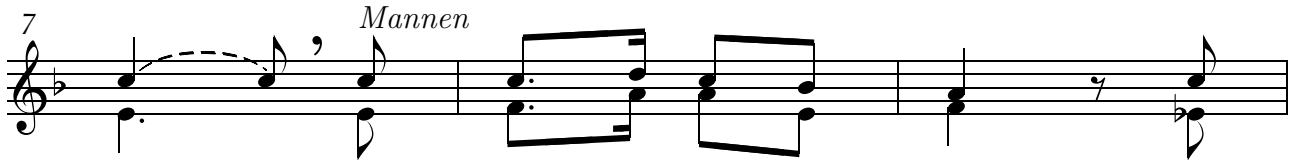
Opgetekend door Pol De Mont (1899)
naar een mondelinge versie uit Wambeek (Brabant)

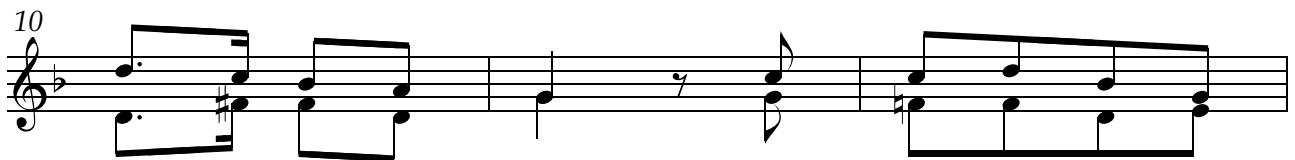
1. Schoon lie - ve - ke, waar waar - de gij de eer - ste mei - en -
2. Schoon lie - ve - ke, waar waar - de gij de twee - de mei - en -
3. 'k En sta er toch voor - waar voor u - we scho - ne mei niet

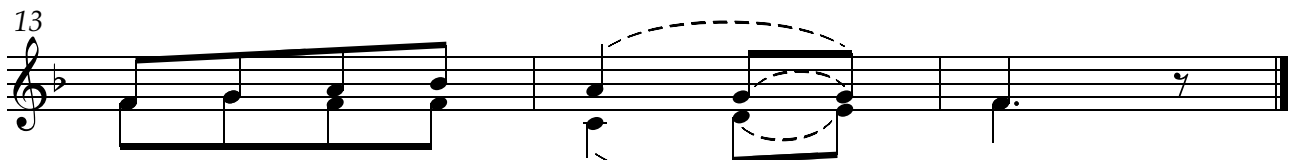
- nacht, Dat gij mij ge - ne mei en
nacht, Dat gij mij ge - ne mei en
op, Of 'k en zal er mijn ven - ster niet ont -

- bracht? De eer - ste mei - en - nacht, schoon
bracht? De twee - de mei - en - nacht, zocht
slui - ten. Uw mei die komt te laat, plant

- lief, toen was ik ziek, Schoon lie - ve - ke, ik
ik een e - glan - tier, Schoon lie - ve - ke, sta
vrij hem op de straat. Schoon lie - ve - ke, plant

- kon er van mijn bed - de - ke niet.
op en u - we mei is hier.
u - we mei daar - - bui - - - ten.

Moederke alleen

René De Clercq (1877 - 1932)
Matig.

Emiel Hullebroeck (1878 - 1965)

Zang

1. Wie zal er ons kin - de - ke dou - wen en
 2. Wie zal naar ons kin - de - ke kij - ken, die
 3. Wie zou voor ons kin - de - ke der - ven haar

Klavier

6

doet het zijn moe - der - ke niet? ——— Wie zal er zijn de - ken - tjes vou - wen, dat't
 bleu - zen - de stou - te ka - poen? ——— Wie zal er zijn hem - de - kes strij - ken, zijn
 laat - - ste krui - mel - ke brood? ——— Wie zou er, wie zou er voor ster - ven, en

10

schaars dooreen hol - le - ke ziet? ———
 haar - ke in krul - le - kes doen? ——— Klei - ne, klei - ne moe - der - ke al - leen, douw - douw - douw - de - ri -
 la - chen op kind en op dood? ———

15

dei - ne, klei - ne, klei - ne moe - der - ke al - leen kan van uw wieg - ske niet scheên. —

mf *pp* *Vertragend*

Mijn klein, klein dochterke

René De Clercq (1877 - 1932)

René De Clercq (1877 - 1932)

arr. D. Debels

S. A.

4

1. Ge - lijk een das - ke zijt ge dik, ge - lijk een
 2. Maar nu ge - was - sen ge daar zit, daar is geen
 3. Ik hef je op d'ok - sel - kes om - hoog, ik zie een

T. B.

4

1. Ge - lijk een das - ke zijt ge dik, ge - lijk een
 2. Maar nu ge - was - sen ge daar zit, daar is geen
 3. Ik hef je op d'ok - sel - kes om - hoog, ik zie een

8

kwar - tel - ke van kwik, ge - lijk een moor - ke soms zo
 en - gel - ke zo wit, daar is geen lam - me - ke zo
 ster - re - ke in elk oog, en voor mijn ar - moe word ik

kwar - tel - ke van kwik, ge - lijk een moor - ke soms zo
 en - gel - ke zo wit, daar is geen lam - me - ke zo
 ster - re - ke in elk oog, en voor mijn ar - moe word ik

11

zwart, mijn klein, klein doch - ter - ke, mijn hart! Ge - lijk een
 zoet, mijn klein, klein doch - ter - ke, mijn bloed! Daar is geen
 blind, mijn klein, klein doch - ter - ke, mijn kind! En voor mijn

zwart, mijn klein, klein doch - ter - ke, mijn hart! Ge - lijk een
 zoet, mijn klein, klein doch - ter - ke, mijn bloed! Daar is geen
 blind, mijn klein, klein doch - ter - ke, mijn kind! En voor mijn

14

moor - ke soms zo zwart, mijn klein, klein doch - ter - ke, mijn hart!
 lam - me - ke zo zoet, mijn klein, klein doch - ter - ke, mijn bloed!
 ar - moe word ik blind, mijn klein, klein doch - ter - ke, mijn kind!

moor - ke soms zo zwart, mijn klein, klein doch - ter - ke, mijn hart!
 lam - me - ke zo zoet, mijn klein, klein doch - ter - ke, mijn bloed!
 ar - moe word ik blind, mijn klein, klein doch - ter - ke, mijn kind!

De Duitse hoornen

René De Clercq (1877 - 1932)

René De Clercq (1877 - 1932)

arr. D. Debels

1. Hoort gij de Duit - se hoor - nen toe - ten, hoort gij de pij - pers in 't ge -
2. *Heup-jes-wie-gend voor-uit - ge - tre - den, Jan — naar Jel - le, Trien naar*
3. Zou men niet mogen een glaas-je drin-ken? Heeft men daar-om de drank in
4. *Zie maar die oud - jes la - chen, lon - ken, za - ten niet al - tijd zo ge -*
5. Eer de pij - pers en hoor - nen zwij - gen, gaan de pa - ren niet uit -

hucht? Werp nu de kлом - pen van de voe - ten, werp nu de voe - ten in de
Pier! Vat u - we maat - jes om de le - den, draai en zwaai in hup - se
 't hoofd? Zou men niet mogen een meis - je win - ken? Heeft men daar-om de trouw be -
rust. Heb-ben ge - danst en ook ge - dron - ken, heb-ben ge - vrijd en ook ge -
 een. Hup - sa! die geen lief kan krij - gen, moet maar dan - sen op één

lucht! van 't ge -
 zwier. *van - ple -*
 loofd? Jon-gens en meis - jes, meis-jes en jon - gens, jon-gens en meis - jes, hoofd bij
 kust. *jeugd is*
 been. *nog niet*

lucht! van 't ge -
 zwier. *van - ple -*
 loofd? Jon-gens en meis - jes, meis-jes en jon - gens, jon-gens en meis - jes, hoofd bij
 kust. *jeugd is*
 been. *nog - niet*

hucht! van 't ge-hucht!
 zier. *van ple - zier.*
 hoofd! Jon-gens en meis - jes, meis-jes en jon - gens, jon-gens en meis-jes, hoofd bij hoofd!
 lust! *jeugd is lust!*
 scheên! *nog niet scheên!*

hucht! van 't ge-hucht!
 zier. *van ple - zier.*
 hoofd! Jon-gens en meis - jes, meis-jes en jon - gens, jon-gens en meis-jes, hoofd bij hoofd!
 lust! *jeugd is lust!*
 scheên! *nog niet scheên!*

Boerenkermis

Oogstlied, 17e eeuw

mf ♩ = 80 *Lichtjes*

1. De boer - kes smel - ten van vreugd en ple - zier als
2. De boer - kes heb - ben het aards pa - ra - dijs door

3
d'oogst is bin - nen ge - re - den. Zij gaan met hun - ne boe -
A - dam ver - lo - ren, her - von - den. Zij roe - ren de le - pel als

6
rin - nen te zwier en zij ma - - ken zeer goe - de
was het om prijs, in de rijst - pap die he - mel - se

8
sier. De be - zem steekt het ven - ster uit: *Men*
spijs. De jonk - heid kiest een lie - fje uit. *mf*

11
danst er, men speelt er al op de fluit op pot - ten en pan - nen, op

14
gla - zen en kan - nen. Op al - ler - han - de ge - luid: op

17
mes - sen, op schup en op zou - te - vat op

19
cresc. han - gel, op tan - gel, op dit en op dat op trom - mel - tje rom, dom

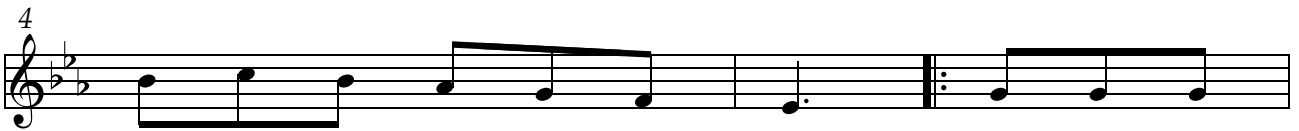
22
dom - me dom dom: op ke - tel - tjes, le - pel - tjes,

24
tik - ke tik tak en dat gaat zo de he - le dag lang.

Wel Annemarieke

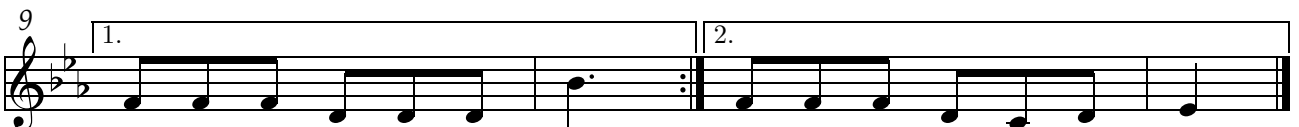
1. Wel An - ne - ma - rie - ke, waar gaat gij naar toe? Wel An - ne - ma -
2. Wel An - ne - ma - rie - ke, wat gaat gij daar doen? Wel An - ne - ma -
3. Wel An - ne - ma - rie - ke, hebt gij er geen lief? Wel An - ne - ma -
4. Wel An - ne - ma - rie - ke, hebt gij er geen man? Wel An - ne - ma -
5. Wel An - ne - ma - rie - ke, hebt gij er geen kind? Wel An - ne - ma -

rie - ke, waar gaat gij naar toe? "k ga naar de
 rie - ke, wat gaat gij daar doen? "Has - pen en
 rie - ke, hebt gij er geen lief? "k Heb er niet
 rie - ke, hebt gij er geen man? "Heb ik geen
 rie - ke, hebt gij er geen kind? "Heb ik geen

bui - ten al bij de sol - da - ten!"
 spin - nen, sol - daat - jes be - min - nen!"
 één, ___ maar 'k heb er wel ze - ven!" Hop - sa - sa,
 man ___ ik krij - ge geen sla - gen!"
 kind, ___ ik moe - te niet zor - gen!"

fal - la - la, An - ne - ma - rie! fal - la - la, An - ne - ma - rie!

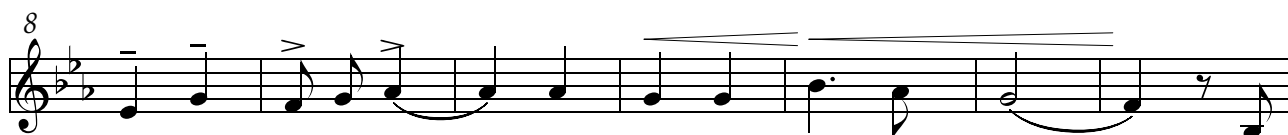
De Gilde viert

René De Clercq (1877 - 1932)

Emiel Hullebroeck (1878-1965)

1. De Gil- de viert, de Gil- de juicht, Wat zit gij
 2. (De) be- ker ruist, de be- ker schuimt! Sa, mak- kers
 3. (Het)pijp- ke dampt in mon- kel- mond, En spreidt wel-
 4. (De) Gil- de juicht, de Gil- de viert! Hoe- ra! de

daar en blokt en buigt Nog o- ver u- we boe- ken? De
 fris en op-ge- ruimd Het glas aan u- we lip- pen! Die
 lus- tig in het rond Stu- den- ti- ko- ze geu- ren! Die
 pet om- hoog ge- zwierd, En nog eens hard ge- klon- ken! De

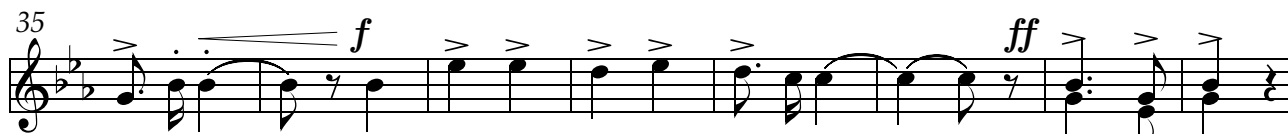
wijs- heid ligt maar in de kan. Die ze el ders zoe- ken
 op zijn ka- mer koe- ke- loert, En geest- ver- snip- p'rend
 steeds aan per- ka- men- ten kluift, En per- ka- men- ten
 blok- ker ligt reeds log en loom, Ge- kweld door na- re

wil, die kan; Doch laat hem, laat hem zoe- ken.
 dwaas-heen snoert, Drink' wa- ter als de kip- pen.
 reu- ken snuift, Krijgt per- ka- men- ten kleu- ren.
 blok- kers- droom, Met dro- ge keel te ron- ken.

Het bes- te bier- tje lust hem niet, Het lief- ste lied- je

sust hem niet, Het mooi- ste meis- je kust hem niet! Hoog het glas!

Hoog het hart! Hoog het lied!
 1.2.3. strofe. 4. De
 2. De
 3. Het
 4. De

Lapper Krispijn

René De Clercq (1877 - 1932)

Emiel Hullebroeck (1878-1965)

Bewerking: Juliaan Wilmots (1936-2000)

Genegen aan Gust Teugels t.g.v. zijn 50ste verjaardag

S.
A.

1. De schoen-tjes die gaan er met pa - ren, en jam-mer, de men - sen
2. Hoe groei-d'uit dat lus - ti - ge Griet - je die knor-ri - ge, dol - le ka -
3. Nu zit ze de pas-sie te pre - ken, bij An - ne - ke van de ge -
4. Weet ie-mand - daar valt mij al - we - der dat schoen-ma-kers-raad-sel-ke

T.
B.

4

ook. _____ 't Ver - stand komt niet vóór - de ja - ren. De
tjif? _____ Een lief als een he - mel - biet - je, en
buur. _____ En, lap - per, geen woord - je te spre - ken, is
in - _____ 't ver - schil tus - sen wij - ven en le - der? Voor

7

lief - de? Wat vuur en wat rook! _____ Ach! wis ten't de vlie - gen - de
nu zo een dui - ve - lig wijf! _____ Van - daag al de win - den aan
't e - ten te zout of te zuur. _____ Straks komt ze mij ko - zen en
mij is het klaar ge - lijk tin: _____ De wij - ven zijn vel - len van

10

gaai - en, ze wer den 't vrij le - ven niet moe. _____
't waai - en; en mor - gen noch ba of noch boe. _____ lk
aai - - en, of zoe - ken naar be - zem of roe. _____
haai - en, en le - der is vel van de koe. _____

13

zit er mijn schoen-tje te naai - en, en trek er mijn draad - je toe. _____

Sarlotteke

René De Clercq (1877 - 1932)

Octaaf de Hovre (1876-1951)

Lustig

Zang

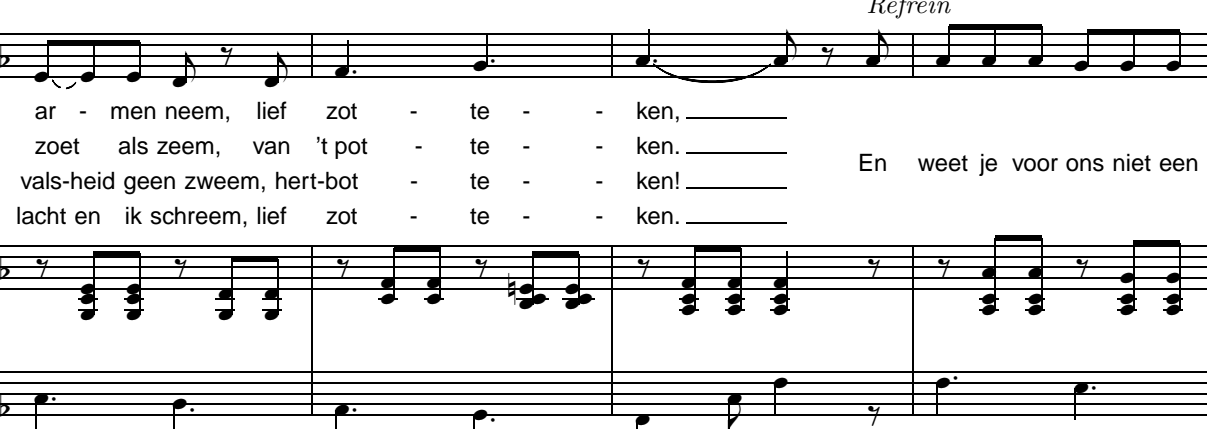

p

1. O, als ik u zacht in mijn
2. Uw oog is zo bruin en zo
3. Van lief-de de val-heid, van
4. Ach, kus-sen we el-kan-der, gij

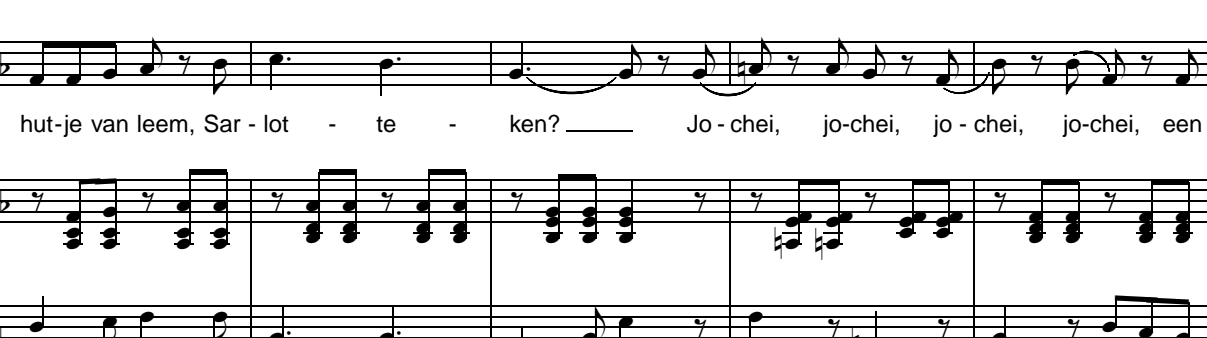
Piano

6 *Refrein*

ar - men neem, lief zot - te - - ken, _____
zoet als zeem, van 't pot - te - - ken. _____ En weet je voor ons niet een
vals-heid geen zweem, hert-bot - te - - ken! _____
lacht en ik schreem, lief zot - te - - ken. _____

10

hut-je van leem, Sar - lot - te - ken? _____ Jo - chei, jo - chei, jo - chei, jo - chei, een

15 *f*

hut-te-ken in de hei! _____ Jo - chei, jo - chei, jo - chei, jo - chei, een hut-te-ken in de hei! _____

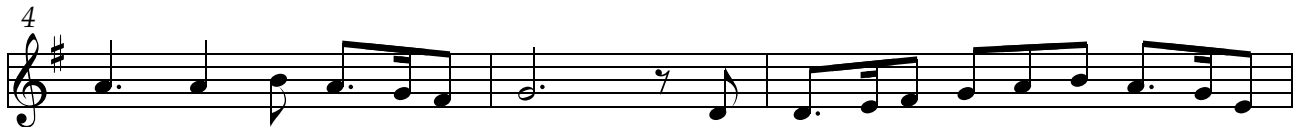
O mijn Kempen

Eugeen De Ridder (1893-1962)

Armand Preud'homme (1904-1968)

1. Geen land ook ter we- reld hoe schoon of hoe rijk is 't land van mijn
2. Hier ma- len de mo- lens de rust o- ver 't land Ver- do- len de

har- te mijn hei- mat ge- lijk. Hier zaai- den ons han- den en groeit er ons
we- gels in 't stui- ven- de zand. Hier heer- sen de vlak- ten en rui- selt ons

brood, hier vin- den wie gin- gen de rust in de dood, hier sta- p'len de
lied, be- klem- men geen ver- ten het vrij- e ver- schiet. Het goud van uw

wol- ken kas- te- len op- een. En giert er een Noord- zee heur wind om ons heen. Hier
zand- zee het pur- per der hei, het to- vert vi- sioe- nen van wel- lust in mij. Van

ju- belt de zo- mer in hei- de en ven: Hoe heer- lijk de Kem- pen, zo schoon ik niets
den- nen en ber- ken, van ber- ken en den,

ken. O mijn Kem- pen, ja mijn Kem- pen! O mijn e- nig hei- mat-

land. En waarvoor een vlam van lief- de eeu- wig in mijn har- te brandt.

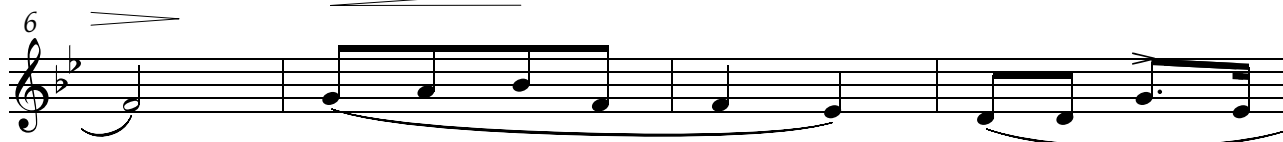
Hemelhuis

René De Clercq (1877 - 1932)

Emiel Hullebroeck (1878-1965)

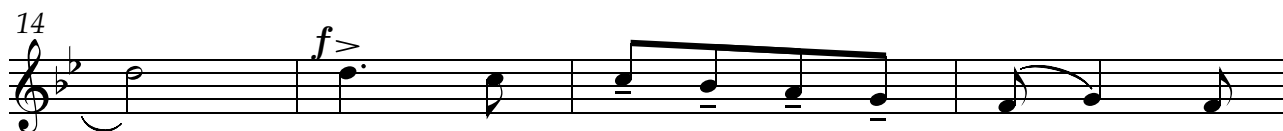
1. Door mijn wo - ning speelt een zon - nig
2. Daar, op 't schouw - ke, prijkt mijn e - nig
3. O, mijn kind' - ren! Graag ge - bro - ken

licht. 'k Voel me een klei - ne ko - ning in mijn gro - te
kruis. Wees mijn en - gel, vrouw - ke, wees mijn he - mel,
brood! Zou 't ge - luk ver - mind' - ren waar de last ver -

plicht: vrouw en kind te schra - gen op mijn ster - ke
huis. Wees mijn stout - ste roe - men, wees mijn zoet - ste
groot? Zou men ar - moe lij - - den om een mond - je

jeugd; en ze hoog te dra - gen in _____ mijn
troost, fris - - se le - vens - bloe - men, krach - - tig
meer? Och, waar men - sen strij - den, helpt _____ de

vreugd! en _____ ze hoog te dra - gen in _____ mijn
kroost. fris - - se le - vens - bloe - men, krach - - tig
Heer! Och, _____ waar men - sen strij - den,

vreugd!
kroost.
helpt _____ de Heer! _____

Kent gij de streek (West-Vlaanderen)

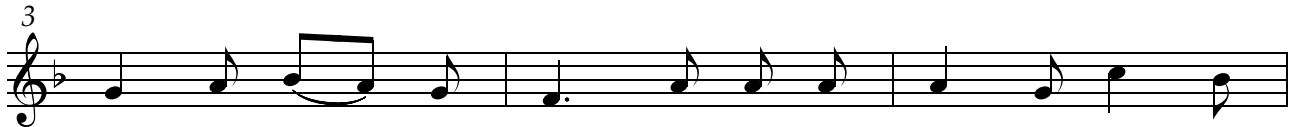
A. Decarne

Provençaalse volkswijze

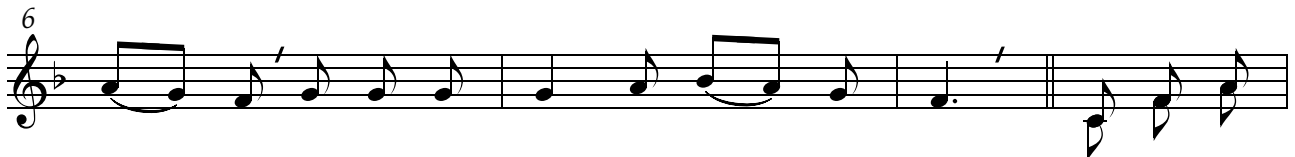
mf ♩ = 54 Solo

1. Kent gij de streek van God ver - ko - ren: ef - fe - ne
2. Kent gij de streek waar blij - de stro - men: Man - del en
3. Kent gij de streek van 't blon - de Noor - den? 't Waait er en
4. Kent gij de streek waar 'k ben ge - bo - ren, waar-dat ik

vlak - te, diep — ver - schiet, we - me - lend veld waar 't gul - den
 Lei - een IJ - - zer - vliet kron - ke - lend van de heu - vel
 't buist er 's win - ters fel. Zoet zingt de wind zijn wil - de ak -
 kind en ker - sten werd, kent gij de klok en d'ho - ge

ko - ren lie - fe - lijk zingt zijn rui - send lied? Vlaan - de - ren
 ko - men, vloei - en - de tus - sen lis — en riet? Vlaan - de - ren
 koor - den, 't kind van de streek ver - staat ze wel. Vlaan - de - ren
 to - ren, mij al - le twee zo dier — aan 't hert? Vlaan - de - ren

lief, ge zijt dat land, dat uit - - ver - ko - ren
 lief, ge zijt het land, der blij - - de stro - men
 lief, ge zijt het land van 't blon - de Noor - den
 lief, ge zijt het land waar 'k ben ge - bo - ren

dat bo - ven - al de kro - ne spant, mijn Vlaan - der - land!

Vier weverkes

Deze versie werd door Pol De Mont opgetekend
in Wambeek (Brabant) in 1899

1. Vier we- ver- kes zag men ter bo- ter- markt gaan, en de
2. *En als zij dat bo- ter- ke had- den ge- kocht, zij*
3. Dat vrouw- ke dat sprak: "Ja, dat zal ik wel doen, ja zo
4. Wat zou- den de we- ver- kes he- ren zijn, zij en
5. En als dan dat muis- ke ge- stor- ven zal zijn, waar

bo- ter die was er zo die re. Zij had- den geen duit haast meer
had- den er vier pla- te- len. Zij spra- ken dat vrouw- ke zo
wel als een vrouw- ke vol e- ren. Want 'k we- te wel wat er de
heb- ben er hui- ze noch er- ven! En kruipt er een muis- ke in
zul- len zij het be- gra- ven? Al on- der de we- ver- kes

in hun- ne tas en ze koch- ten één pond sa vie- ren.
vrien- de- lijk aan: "Sa, vrouw- ke, en wil het ons de- len".
we- ver- kes zijn: en de we- ver- kes zijn er geen he- ren". Schiet-
hun- ne schap-raai, van hon- ger zo moet het er er ster- ven.
hun- ne ge- touw en het graf- ke zal roos- kes dra- gen.

spoe- le, sjer- re- bek- ke, spoel- za! Dijk- ke- djak- ke, ker- re- kol- tjes, klits-

en ze koch- ten één pond sa vie- ren.
"Sa, vrouw- ke, en wil het ons de- len".
klets! en de we- ver- kes zijn er geen he- ren".
van hon- ger zo moet het er ster- ven.
en het graf- ke zal roos- kes dra- gen.

En we huilden van geluk

Toen onze baby werd geboren,
was alles wit.
De ambulance, de zuster, de dokter
en de assistent.
De wasbak
tot en met de koffiekopjes,
de doekjes en de lakens.
En er stonden apparaten
voor het geval
er iets verkeerd zou gaan.
Er was warm water
en de dokter had zijn handen
in doorzichtig plastic.

Een weegschaal,
een bedje,
een kamerscherm
en een stoel voor de vader
om de moeder
met zijn grote handen
bij te staan.

En op papieren schreef de zuster
hoe het ging
met ons allemaal.
En van heel ver buiten
hoorde je het verkeer

Toen de baby kwam
werd hij opgevangen
door de dokter
en die gaf hem aan de zuster
en die liet hem
aan de moeder en de vader zien.

En we huilden van geluk
en de baby werd gewassen
en zo verstopt
onder witte dekens,
dat je hem bijna
niet meer terug kon vinden.
En toen de baby
veertien dagen was,
was er een probleempje.
En de dokter kwam,
gaf een spuitje,
streek de baby over zijn bol
en
we betaalden hem
per giro.

Toen haar baby werd geboren,
kwispelde de hond.
En de zon
donderde zijn hitte
op de rijstvelden.
De kleine grijze kat
zat op een bamboestok
en gaapte.

Haar moeder
en haar grootmoeder,
haar zusters en haar broers,
de kinderen van de overkant,
de burens
en de gekke oude man,
stonden in een kluitje
in de kamer om haar heen
en ze lachten en ze kwebbelden.
En Anna,
die al zeven kinderen had,
zat op de hurken op de grond,
haar rok omhoog geschoven
en er was warm water
in een teiltje.
En een matje voor de baby
en er lagen doekjes van gordijnen
en een flesje alcohol,
een schaar,
een touwtje voor de navelstreng.
En van buiten
hoorde je de rivier,
de vogels en de bomen.

En toen de baby kwam,
werd ie opgevangen
door Anna.
En die gaf hem aan de vader
en die liet hem aan de vrienden zien
en toen aan iedereen.
En ze huilden van geluk
en ze zongen liederen van altijd.
En de baby werd gewassen
en naast de moeder op de grond gelegd.

En toen de baby
veertien dagen was,
was er een probleempje.
En de moeder liep
met haar baby
naar de dokter in de stad.
En de dokter streek de baby
over zijn bol
en vroeg
of ze per giro
kon betalen.
En de moeder zweeg,
en de baby ging dood,
en de dokter zag ik lopen
met een zonnebril.

Herman van Veen

Het wafeleterke

Heel alleen aan 't tafelke,
eet ons kindje een wafelke.
Hapt alhier een hoekske,
boter vлект zijn doekske.
Gaapt en bijt alginder,
weer een putteke minder.
Dan in 't wilde, zere, zeer,
altijd voort en altijd meer:
Wafel in zijn handekes,
wafel in zijn tandekes,
en zijn gretige oogskes gaan
naar het bord waar de ander staan.

René De Clercq

Wederzien

Ik sprak haar zolang en ik weende en ik loeg,
Ze zei mij niet veel maar ze zei mij genoeg.
Ik moest haar verhalen mijn schuld en mijn spijt,
Mijn lijden, mijn wanhoop, mijn lastige strijd.
Ik sprak haar zolang en nog langer ik wou,
Van al wat ik wenste en van al wat ik zou.
En als ik haar weer om vergiffenis vroeg,
Ze zei me niet veel maar ze zei mij genoeg.
En weder hernam ik, en weder begon,
En voelde niet dat ik niet eindigen kon.
En weder hernam ik, en stamelde, en zei,
Totdat ze op mijn mond haar klein handeken lei.
Totdat er een traan in haar ogelijng hing,
En 't woord me voorgoed op de lippen verging.
Dan zweeg ik en weende, dan zweeg ik en loeg.
Ze zei mij niet veel maar ze zei mij genoeg.

René De Clercq

Aanschouw de dauw

Aanschouw de dauw op jong plantsoen,
zacht-donkerwit op donkergroen,
teergrijs op grauw.
Klein, kleine, fijne, drop op drop,
met in de plooi een zware knop.
Aanschouw de dauw.
Aanschouw de dauw vóór dag en gloed.
Gelijk de frisheid van 't gemoed
verdampť hij gauw.
Straks breekt de zon door boom en heg
en kust en brandt uw paarlen weg...
Aanschouw de dauw.

René De Clercq

Klompensliedje

René De Clercq (1877 - 1932)

E. Hullebroeck (1878-1965)

1. Kap ik mijn wil - gen blok - jes,
2. *Glad om er in te* slie - ren;
3. Lij - ken ze plomp en po - ver,
4. *Bakt u de vorst op* 't wa - ter
5. Kin - de - ren van de bui - ten,

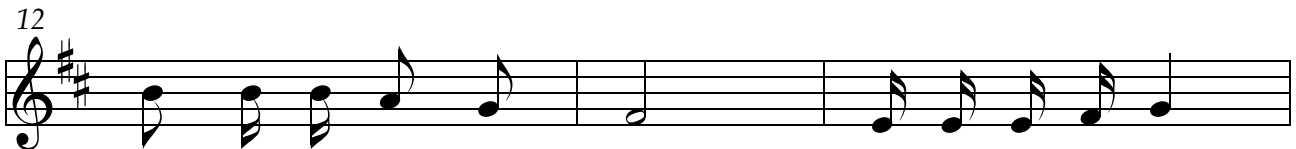
Pa - ren-wijs uit de boom, 'k Zie ze'on-der broeks of
Licht om er mee te gaan; *Hol om er in te*
Leer - ze - kes gaan niet voor. Aan! En de stop - pels
Koe - ken van zijn fat - soen, Niets, om te glij - den,
Klom - pe - kes bruin van rook! Op! Als de leers - kes

rok - jes, Ha - pe - rend aan de zoom.
tie - ren; *Hard om er mee te* slaan!
o - ver! Uit! En de be - ken door!
gaat er bo - ven een hou - ten schoen.
slui - ten, Slui - ten de klomp - kes ook!

Klom - pen aan de voet, klom - pen aan de voet,

staat on - ze guit - jes goed! Klom-pen aan de voet,

klom-pen aan de voet, staat on - ze guit - jes goed!

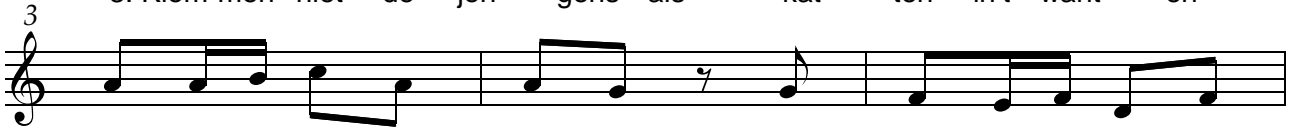
De Zilveren Vloot

Jan Pieter Heye (1809-1876)

Johannes Josephus Viotta (1814-1859)

1. Heb je van de Zil - ve - ren Vloot wel ge - hoord, de
2. Zei toen niet Piet Hein met een aal - wa - rig woord: "Wel,
3. Klom - men niet de jon - gens als kat - ten in't want en

Zi - ve - ren Vloot van Span - je? Die had er veel Spaan - se
jon - ge - tjes van O - ran - je, kom, klim 'reis aan dit en
voch - ten ze niet als leeu - wen? Ze maak - ten de Span - jers

mat - ten aan boord en ap - pel - tjes van O - ran - je.
dat Spaan - se boord en rol me die mat - ten van Span - je".
dich - tig te schand, tot Span - je klonk hun schreeu - wen.

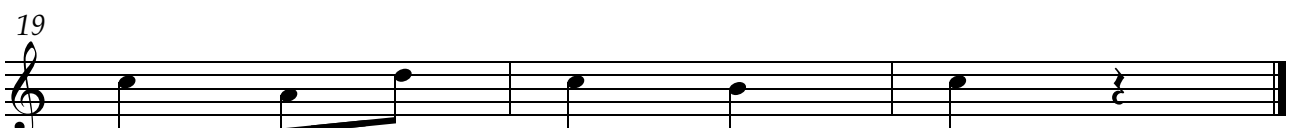
Piet Hein, Piet Hein, Piet Hein, zijn naam is klein, zijn

da - den ben - nen groot, zijn da - den ben - nen groot: die heeft ge -

won - nen de Zil - ve - ren Vloot, die heeft ge - won - nen, ge -

won - nen de Zil - - vren Vloot.

Het lied van het vlas

René De Clercq (1877 - 1932)

Remi Ghesquiere (1866-1964)

Matig maar toch met ritme. (♩ = 66.)

1. Zaa- ers en wief- sters, slij- ters¹ en bo- ters,² Al die
2. Sten- gel- kes goud in groen ge- go- ten, Bloe- me- kes
3. Endt⁴ er een ar- beid, een an- der be- gint er; Zerp is het

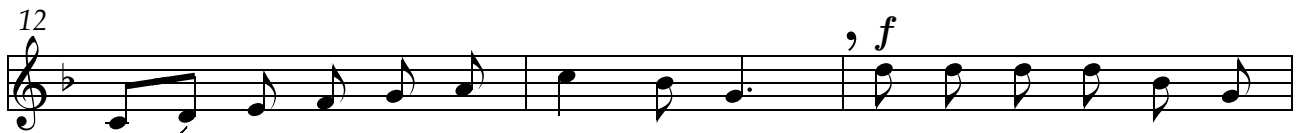
hoe- ven en hek- kens³ heeft, Ho- ge schel- vers en die- pe
blauw ge- lijk de lucht, Bol- le- kes dik en dicht ge-
zweet, maar zoet de loon. Weel- dejn de zo- mer, weel- dejn de

ro- ters Al die zwin- gelt en spint en weeft,
slo- ten, Glan- zen- de za- den, vro- me vrucht!
win- ter! 't Jaar is ge- sierd met een vlas- sen kroon.

Ju- belt en zingt en zwaait de han- den,

Viert het e- del- ste veld- ge- was! Le- ve de Lei- een de

Lei- e- lan- den, en 't vlas en 't vlas en

't vlas (of) en 't vlas

(¹) die het vlas uittrekken – (²) die het zaad met een boothamer uitdorsen – (³) houten bakken waarin het vlas in de Leie gelaten wordt door de "roters" – (⁴) eindigt

Heimwee doet ons hart verlangen

Tekst: Jozef Simons (1888-1948)

Muziek: A. Preud'homme (1904-1986)

I. Gevoelvol *II.*

1. Heim-wee doet ons hart ver-lan - gen, naar de hei - mat on - zer jeugd.
2. Heim-wee doet ons hart ver-lan - gen, naar de geur van brem en hei.
3. Heim-wee doet ons hart ver-lan - gen, naar de ou - der - lij - ke haard. *mf*

Naar de bron - zen klok - ken-zan - gen, zwaar van rouw of hel van vreugd. Zan-gen
Naar de wei - den mist - om-han - gen, op een mor-gen in de mei. Heim-wee
18 Met zijn rust niet te ver-van - gen, met zijn vre-de wel be-waard. Heim-wee

uit de ou - de to - ren, hij die waakt en ver - re schouwt, O - ver
naar het blon - de ko - ren, naar het den-nen-bos vol peis, Naar de
26 naar de zo - mer-wi - den, heim-wee naar het zoet ge - ruis, In de

't dorp - je droom-ver - lo - ren, kronk'-lend aan zijn voet ge - bouwd.
ven - nen stijf - ge - vro - ren, waar wij slier - den op het ijs.
kruin der groe - ne lin - den, voor ons ou - de pan - nen - huis.

Kijk mij aan

Kijk mij aan, kijk mij aan,
met uw vriendlijke ogen aan.
Naar uw ogen gaan mijn ogen,
kijkend of ze kijken mogen
en mijn beeld er in zien staan.

Kijk mij aan, teder aan.
Naar uw ogen gaan mijn ogen,
tot de vonken, die daar vlogen,
smelten in de liefste traan.

Kijk mij aan, starling aan.
Naar uw ogen gaan mijn ogen,
hijgt mijn harte, stormbewogen.
Kijk mij aan, starling aan.
Kijk mij eeuwig, eeuwig aan.

René De Clercq

Ik heb u lief

Ik heb u lief, ik heb u lief!
Dat is mijn kus, dat is mijn groet,
dat is de blijdschap in mijn bloed,
dat is elk woord in elke brief,
dat is mijn hart: ik heb u lief.

Ik heb u lief, ik heb u lief!
Dat is mijn zorg, dat is mijn zang,
dat is mijn roem, mijn leven lang.
Slechts Hij, Die mij tot u verhief,
kent gans mijn hart: ik heb u lief!

René De Clercq

De bietebauw

Kleine, kleine stouterik,
zoudt ge moeder tergen?
wacht, ik zal hem roepen, ik,
uit de zwarte bergen.
Grijp, grap, grimmeland,
zonder lip of zonder tand,
grijp, grap, grauww!
de bietebauw!

Hoor hem, met zijn berenkop,
op de deuren bonzen.
Kraak! hij kruipt een zolder op,
oei, oei, oei, de onze!
Grijp, grap, grimmeland,
zonder lip of zonder tand,
grijp, grap, grauww!
de bietebauw!

Recht naar bedde komt hij, boe.
riekt aan de gordijne,
doe maar zere uw oogjes toe,
of ge ziet de zijne!
Grijp, grijp, grimmeland,
zonder lip of zonder tand,
grijp, grap, grauww!
de bietebauw!

Neen, neen, neen! Naar buiten, beest,
om de stoute knapen!
Moeders kind is braaf geweest;
kan zo schone slapen.
Douw, douw, kindje douw;
zwichet u voor de bietebauw,
douw-douw-dijn;
en zoete zijn!

René De Clercq

Daar is maar één Land

René De Clercq (1877 - 1932)

René De Clercq (1877 - 1932)

Met bezieling ♩ *mf*

Zang

1. Daar is maar één land, dat mijn
2. Daar is maar één land, dat mijn
3. Daar is maar één land, dat mijn

Piano

5

land kan zijn, daar rukt niet de Rhô - ne, daar stroomt niet de
land kan zijn, daar is maar één vreugd, daar is maar één
land kan zijn, het groeit naar de daad, — en die daad is

10

Rijn, daar vloeit maar de Lei - een de Schel - de die
pijn, daar is maar één lief - de, daar is maar één
mijn; het wordt in de we - reld — veel — of

14

brandt, daar is maar één Vlaan - dren, 't is mijn land!
haat, daar is maar één Vlaan - dren en 't ver - gaat.
niets, daar is maar één Vlaan - dren, en 't is Diets!

♩

Vliegt de blauwvoet

A. Rodenbach (1856-1880)

E. Hullebroeck (1878-1965)

1. Nu het lied der Vlaam - se zo - - nen, Nu een
 2. 't Wierd ge - zaid dat Vlaan - d'ren groot was, Groot scheen
 3. Maar dan klonk een stem - me krach - - tig O - ver
 4. En hier staan wij, 't hoofd om - ho - - ge, Vuis - ten

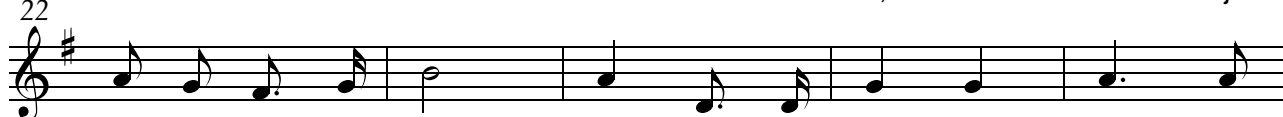
6
 dreu - nend ke - rels-lied, _____ Dat in wil - de noor - der -
 in der tij - den volk, _____ Maar dat Vlaan - der - land nu
 't ou - de noord - zee - strand _____ En het storm - de groots en
 sid - drend, ko - kend bloed; _____ Vlam in 't her - te, vlam in

11
 to - - nen Uit het diep - ste ons her - ten schiet. _____
 dood _____ was, En het vrij - e ke - rels - volk. _____
 mach - - tig, In dat do - de Vlaan - der - land. _____
 d'o - - ge, En ons naam ons tril - len doet! _____

17
 Eil! het lied der Vlaam - se zo - - nen, Met zijn

22
 wil - de noor - der - to - - nen, Met het ou - de Vlaams Hoe -

27
 zee _____ Vliegt de blauw - voet? Storm op zee! _____

5.
*Van de blonde noordse stranden,
 Dwang en buigen ongewend,
 Onze vaders herwaarts landden,
 Leden, streden, ongetemd.*

7.
*Op ons vane vliegt de Blauwvoet,
 Die voerspelt het zeedruis,
 En de Leeuw er met zijn klauw hoedt
 't Lieve dierbaar Christi kruis.*

6.
*Ja wij zijn der Vlamen zonen,
 Sterk van lijve, sterk van ziel,
 En wij zoun nog kunnen tonen,
 Hoe de klauw der Klauwaards viel.*

8.
*Weg de bastaards, weg de lauwaards.
 Ons behoort het noorderstrand,
 Ons de kerels, ons de Klauwaards,
 Leve God en Vlaanderland!*

Het Lied der Vlamingen

Tekst E. Hiel

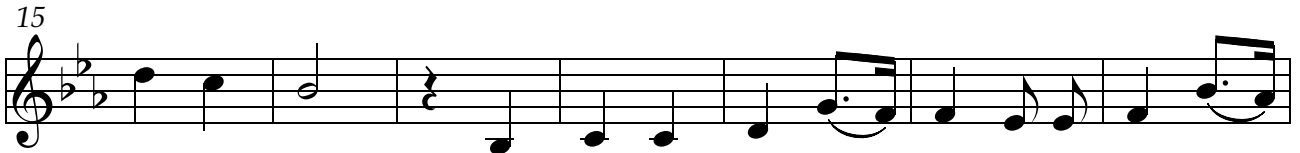
Muziek P. Benoit

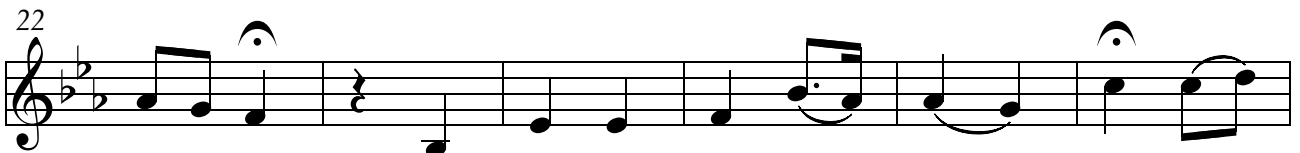
1. Waar Maas en Schelde vloeien en de Noord-zee bruist en
2. Daar stijgen uit 't verleden de Geus en Klauwaert
3. O Nederland, o vrijheid, gij adelt ons ge-

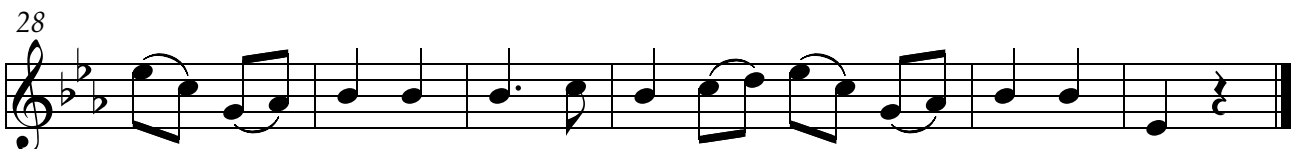
stormt; waar vred' en kunsten bloeien, de Vrijheid
op; zij hebben stout gestreden, verplet den
voel: wij zweren ook met blijheid, uw toekomst

mannen vormt; waar velden, wouden, weiden als gaarden
vreemden kop, hun goed, hun bloed, hun leven, met mildheid
is ons doel. Wij zullen, jonge scharen, steeds onze

rijk beplant, de weelden vreugd verspreiden; daar
steeds verpand, om ons te kunnen geven het
plicht ge-stand, met hand en hart bewaaren, het

is daar is ons vaderland, daar is ons vaderland.
vrij-e, vrij-e vaderland, het vrij-e vaderland.
heilig, heilig vaderland, het heilig vaderland.

Zestiende Vlaamse Zangavond

Vrijdag 29 februari 2008 om 20 uur in d'leffe Deerlijk

Deel I

Instrumentaal: Mädel wasch dich (Duits volkswijsje)	pagina
1. Vrienden, kom, zit neder in de ronde – H. Tijssens	2
2. Beiaardlied – Peter Benoit	2
3. Tineke van Heule – Emiel Hullebroeck	3
4. Van Pier de mandenmaker – Jaak Opsomer	Bekaerts Notenclub 4
5. Daar zat een oud manneke – René De Clercq	Bekaerts Notenclub 5
6. Het loze vissertje – Nederland, 17de eeuw	6
7. Aan de kaai van 't schipperskwartier – O. Grillaert	7
8. Laat ons, liefste, samen varen – Armand Preud'homme	8
<i>Gedichten – Daniel Billiet</i>	<i>Lize Ferryn 9</i>
<i>De kinderen van Bogota – Patrick Lane</i>	<i>Florence Ghekiere 9</i>
<i>De schuld van mijn broer – Jan Willem Overeem</i>	<i>Elke Detavernier 9</i>
<i>Lieve Anne – Theo Olthuis</i>	<i>Joyce Vandekerckhove 9</i>
9. Schoon lieveke – Oud-Vlaams	10
10. Moederke alleen – Emiel Hullebroeck	11
11. Mijn klein, klein dochterke – René De Clercq	Koor Sint-Cecilia 12
12. De Duitse hoornen – René De Clercq	Koor Sint-Cecilia 13
13. Boerenkermis – Oogstlied, 17e eeuw	14
14. Wel Annemarieke – Zuid-Nederlands	15
15. De Gilde viert – Emiel Hullebroeck	16

Deel II

Instrumentaal: De Kegelaar (Vlaams volkswijsje)	
16. Lapper Krispijn – Emiel Hullebroeck	Koor Sint-Lodewijk 17
17. Sarlotteke – Octaaf de Hovre	Koor Sint-Lodewijk 18
18. O mijn Kempen – Armand Preud'homme	19
19. Hemelhuis – Emiel Hullebroeck	20
20. Kent gij de streek (West-Vlaanderen) – Prov. volkswijze	21
21. Vier weverkes – Uit Brabant	22
<i>En we huilden van geluk – H. Van Veen</i>	<i>H. en J. Devos, Sarah Vermunicht 23</i>
<i>Het wafeleterke – René De Clercq</i>	<i>Hanne Devos 24</i>
<i>Aanschouw de dauw – René De Clercq</i>	<i>Sarah Vermunicht 24</i>
<i>Wederzien – René De Clercq</i>	<i>Joske Devos 24</i>
22. Klompenliedje – E. Hullebroeck	25
23. De Zilveren Vloot – J. J. Viotta	26
24. Het lied van het vlas – Remi Ghesquiere	27
25. Heimwee doet ons hart verlangen – A. Preud'homme	28
<i>Kijk mij aan – René De Clercq</i>	<i>Florence Ghekiere 28</i>
<i>De bietebauw – René De Clercq</i>	<i>Lize Ferryn en Elke Detavernier 28</i>
<i>Ik heb u lief – René De Clercq</i>	<i>Joyce Vandekerckhove 28</i>
26. Daar is maar één Land – René De Clercq	29
27. Vliegt de blauwvoet – E. Hullebroeck	30
28. Het Lied der Vlamingen – P. Benoit	31

Presentatie Jan Dhaluin

Dirigente Monique Naessens

Koor Seniorenkoor Bekaerts Notenclub o.l.v. Rita Craeynest, beg. Marc Derdeyn

Koor Koninklijk Parochiaal Koor Sint-Lodewijk, ad-hocdirigent Didier Debels

Koor Sint-Ceciliakoar Deerlijk o.l.v. Didier Debels

Begeleiding Hugo De Backer, Didier Debels, Paul Tuts

Partituren André Van Ryckeghem

De voordracht wordt gebracht door leerlingen uit de klas voordracht middelbare 3 van Marieke Raes, Stedelijke Academie voor muziek, woord en dans Peter Benoit Harelbeke, afdeling Deerlijk.